

شورای عالی حوزه علمیه قم

مرکز مدیریت حوزه های علمیه خاوران

مدرسه علمیه الزهرا (سلام الله علیها) شهرستان خمینی شهر

تحقیق پایانی سطح دو (کارشناسی)

عنوان

صلح و آشتی از دیدگاه آیات و روایات

استاد راهنما

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای حسن رضایی

استاد داور

جناب آقای دکتر برقی کار

پژوهشگر

زهرا احمدی

زمستان ۹۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تحمیّہ:

سپاس خدایی را کہ قلم را آفرید و بہ آن قسم خورد و آزادی و اندیشہ را بہ
انسان عطا نمود تا با نعمت عقل و امتیاز اختیار مسیر محبت و عشق بہ حق تعالی را
پیماید.

سپاس آنان را کہ در این مسیر عشق یاور انسانند و برنامہ ی زندگی او را در
جہت لقای پروردگار ہدایت گرند.

حمد و سپاس آن کسانی را کہ برای بہ مقصد رساندن ہر قدمی و بہ ثمر رساندن
ہر قلمی از انسان دست بہ دست یکدیگر می نہند و او را یاری می کنند تا بہ تعالی نایل
آید.

تقدیم :

"تقدیم به ساحت مقدس حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه"

تقدیم به کاملترین انسان که وجودش اقیانوس خوبی ها و فضیلت هاست؛ کسی که به

حق قیام خواهد کرد تاریخش ی رذیلت را بخشکاند و مدینه فاضله ای را که آرمان همه

ی انبیا ء در طول تاریخ است، محقق کند .

نتیجه

انسان موجودی اجتماعی است و این امر باعث وجود حقوق و قوانینی می شود که انسان را در برقراری ارتباط صحیح و بدون اختلاف و کشمکش یاری می رساند که از جمله این قوانین احترام به حقوق متقابل عدالت ورزی در ارتباطات و دوری از بدگمانی و سوءظن به افراد است. و همچنین توجه به دستورات الهی در برخورد صحیح با افراد مختلف، میزان اهمیت افراد و جایگاه آنها در زندگی انسان از جمله جایگاه والدین همسر و خانواده، خویشاوندان و همسایگان و دیگر مؤمنین در زندگی انسان و چگونگی برخورد و احترام به حقوق آنان از جمله این قوانین است و توجه به آثار اخروی آن انسان را به امتثال این قوانین ترغیب می کند.

همچنین انسان بما هو انسان نیز دارای ارتباط است یعنی انسان با خویشتن نیز به صورت ناخودآگاه ارتباط دارد که با درک شناخت خود می تواند این ارتباط را نیز تصحیح کند و با جهت دهی اعمال و رفتار خود در راستای هدف آفرینش موجبات کمال خود را فراهم سازد.

و به همین ترتیب انسان با خالق خویش نیز در ارتباط بوده و اگر ارتباط خود را خدای خویش از طریق معرفت الله و توبه از خطاهای گذشته اصلاح نماید دیگر ارتباطات را نیز اصلاح کند چرا که خداوند خود خالق انسان است و به تمام محورها و ابعاد وجودی او برای رسیدن به کمالات و ارزش های انسانی آگاه است.

پیشهادات

درنظام خانواده قهر برپیکره کل خانواده آسیب می رساند. ازاین روزن ومرد هیچ تفاوتی بایکدیگرندارند بلکه باید با ایجاد فضای مناسب ارتباطی، از شکل گیری این بحران جدی وآسیب زاجلو گیری کنند.

یکی از راهکارها برای پیشگیری از قهر افزایش تعاملات اجتماعی است. آنچه نگرانی از قهر را دوچندان می کند، تأثیر آن بر تربیت و رفتار فرزندان است زیرا آنچه بدون داشتن درک درست از تبعات و صدمه های قابل پیش بینی، قهر والدین رابه عنوان یک الگو می پذیرند و در لحظات زندگی بارها و بارها آن را تکرار می کنند.

ازاین روباتوجه به تأثیر مستقیم شیوه گفتار، مدل ونحوه رفتار، شکل گیری عادت های فردی و جمعی وشخصیت درنظام خانواده واهمیت تعیین کننده شکل گیری شخصیت دراین فرایند، قهر کردن کاری ناپسند ومخرب است. پس راه آشتی راباز بگذارید وهر فکرنادرستی که از ذهنتان گذشت بر زبان نیاورید.

منابع و مأخذ

*قرآن کریم

*نهج البلاغه

۱. آصفی، محمد مهدی، **درآینه وحی ۳-آرامش**، علیرضا سروش، محمدحسین سرانجام، چاپ اول، قم، مرکز انتشارات مؤسسه آموزش و پژوهش امام خمینی (ره)، ۱۳۸۵.
۲. آقانهانی، مرتضی، **از خود تا خدا**، چاپ دوم، بی جا، باقیات، ۱۳۸۷.
۳. ابن شعبه حرانی، حسن بن علی، **تحف العقول**، پرویز اتابکی، قم، دارالحدیث، ۱۳۸۳.
۴. بابویه قمی، ابوجعفر (شیخ صدوق)، **من لایحضره الفقیه**، ج ۳، قم، صادق.
۵. تمیمی آمدی، عبدالواحد، **غررالحکم ودرر الکلم**، لطیف راشدی، پیام علمدار، ۱۳۸۸.
۶. حقیقت، صادق، **مسئله شناسی مطالعات سیاسی اسلام**، قم، دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، ۱۳۸۳.
۷. حسینی دشتی، سید مصطفی، **معارف و معاریف**، ج ۱، تهران، مؤسسه فرهنگی آرایه، ۱۳۸۵.
۸. حر عاملی، محمد، **وسائل الشیعه**، ج ۱۵، اول، قم، ستاره، ذوی القربی، ۱۳۸۷.
۹. جعفریان، رسول، **حیات فکری و سیاسی امامان شیعه**، هفتم، تهران، اساطیر، ۱۳۸۰.
۱۰. جلالی، جلال، **نور الثقلین**، ج ۱، قم، پیام جلال، ۱۳۸۸.
۱۱. جوادی آملی، عبدالله، **مفاتیح الحیاء**، هفتاد، قم، اسراء، ۱۳۹۱.
۱۲. دهخدا، علی اکبر، **لغت نامه دهخدا**، تهران، بی نا.
۱۳. دیلمی، حسن، **ارشاد القلوب**، ج ۱، تهران، مصطفوی.
۱۴. راغب اصفهانی، **مفردات الفاظ قرآن**، سید غلامرضا خسروی حسینی ج ۲، قم، المكتبة المرتضویه لاحیاء الآثار الجعفریه، ۱۳۸۷.
۱۵. سبحانی، جعفر، **فرازهای از تاریخ پیامبر اسلام**، تهران، مشعر، ۱۳۷۳.
۱۶. شیروانی، علی، **نهج الفصاحه**، تهران، اندیشه مولانا، ۱۳۹۰.
۱۷. شریعتی، روح الله، **حقوق و وظایف غیرمسلمانان در جامعه اسلامی**، قم، دفتر تبلیغات اسلامی، ۱۳۸۱.
۱۸. شبر، عبدالله، **اخلاق**، محمدرضا جباران، چاپ دوم، مؤسسه انتشارات هجرت، ۱۳۷۷.
۱۹. طباطبایی، محمدحسین، **تفسیر المیزان**، ج ۶۰، تهران، محمدی، ۱۳۶۷.

۲۰. طریحی، **مجمع البحرين**، ج ۲، قم، مرتضوی، ۱۳۷۵.
۲۱. طبرسی، فضل بن حسن، **مجمع البیان**، حسین نوری، تهران، بی نا، ۱۳۷۹.
۲۲. عمید، حسن، **فرهنگ عمید**، ج ۲، چاپ ۱۷، بی جا، امیرکبیر..
۲۳. فقیهی مقدس، نفسیه، **زندگی در صلح از دیدگاه قرآن**، اول، سپهر، زمزم هدایت، ۱۳۹۰.
۲۴. فیض کاشانی، محمد، **محجة البیضاء**، ج ۳، قم، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، ۱۳۶۲.
۲۵. قرشی، علی اکبر، **قاموس قرآن**، ج ۴، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۵۴.
۲۶. قمی، عباس، **مفاتیح الجنان**، بی جا، تابان، ۱۳۸۴.
۲۷. کلینی، محمد، **کافی**، ج ۲، هفتم، چاپخانه بزرگ قرآن کریم، تهران، اسوه، ۱۳۸۵.
۲۸. لوئیس، برنارد، **زبان سیاسی**، مترجم غلامرضا بهروز لک، قم، دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم، ۱۳۸۷.
۲۹. مفضل بن عمر، **توحید مفضل**، علی اکبر میرزایی، قم، روحانی، ۱۳۸۸.
۳۰. مجلسی، محمدباقر، **بحار الانوار**، ابوالحسن موسوی همدانی، ج ۷۲ و ۷۴، تهران، اصلاحی، ۱۳۸۶.
۳۱. مکارم شیرازی، ناصر، **تفسیر نمونه**، ج ۲، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۸۹.
۳۲. مطهری، مرتضی، **عدل الهی**، قم، صدرا، ۱۳۷۱.
۳۳. موسوی خمینی، روح الله، **صحیفه نور**، ج ۲۰، تهران، مرکز مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی.
۳۴. موسوی، محمد، **دیپلماسی و رفتار سیاسی در اسلام**، دانشگاه پیام نور، ۱۳۸۶.
۳۵. متقی، علی، **کنز العمال**، ج ۸، بیروت، دارالکتب العلمیه، ۱۳۸۳.
۳۶. مصباح یزدی، محمدتقی، **خودشناسی برای خودسازی**، چاپ یازدهم، قم، مرکز انتشارات مؤسسه آموزش و پژوهش امام خمینی (ره)، ۱۳۸۵.
۳۷. محمدی ری شهری، محمد، حمیدرضا شیخی، **میزان الحکمه**، ج ۴، چاپ دهم، قم، دارالحديث، ۱۳۸۸.
۳۸. نراقی، احمد، **معراج السعاده**، چاپ اول، قلم، انتشارات راه علم، ۱۳۸۶.
۳۹. نراقی، مهدی، **جامع السعادات**، بی جا، بی نا.
۴۰. نوری طبرسی، حسین، **مستدرک الوسائل**، ج ۱۳، قم، مؤسسه آل البيت، ۱۳۶۰.
۴۱. مسعود بن عیسی، ورام، **تنبيه الخواطر**، ج ۲، تهران، دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۶۸.

عربی:

۴۲. ابن هشام، **السیره النبویه**، ج ۳، قم، دارالفکر، ۱۳۷۱.
۴۳. ابن منظور محمد بن مکرم، **لسان العرب**، ج ۲، بیروت، دارصادر، ۱۳۷۹.
۴۴. فراهیدی، خلیل بن احمد، **العین**، ج ۳، بیروت، مؤسسه الاعلمی الطبوعات، ۱۳۸۴.
۴۵. فیومی، احمد بن محمد، **المصباح المنیر**، ج ۲، بی جا، بی نا.
۴۶. قائم، محمد، **نظرات فی الفکر السیاسی السلام**، بیروت، دارالصفو، ۱۳۶۷.
۴۷. مصطفوی، حسن، **التحقیق فی کلمات القرآن الکریم**، ج ۶، تهران، مرکز نشر آثار علامه مصطفوی، ۱۳۸۵.

مجلات

۴۸. میر عرب، «**نگاهی به مفهوم امنیت**»، فصلنامه علمی پژوهشی علوم سیاسی، سال سوم، شماره نهم، تابستان ۱۳۷۹.
۴۹. ماهنامه مکتب اسلام، **اهمیت آشتی میان مردم**، شماره دوم.